

Особливості індивідуального підходу у вивченні іноземних мов за професійним спрямуванням у педагогічному ВНЗ

Соціально-економічні й політичні зміни в суспільстві, розширення політичних, культурних та економічних зв'язків між Україною та іншими державами, можливість здійснення безпосередніх міжнародних контактів із носіями мови викликає інтерес у студентів до вивчення іноземних мов. Інтернаціоналізація суспільного життя робить знання іноземної мови необхідністю. Тому питання підготовки фахівців, які володіють іноземною мовою як засобом комунікації, набуває особливого значення. При цьому значна увага має приділятися індивідуальній роботі зі студентами.

Проблему підвищення ефективності навчального процесу шляхом індивідуального підходу до навчання, а також індивідуалізації навчання як засобу формування комунікативної компетенції тих, хто навчається, досліджували А. Алексюк, Ю. Бабанський, І. Бех, А. Вербицький, М. Гусякова, О. Єфремова, О. Леонт'єв, О. Степанова, П. Сікорський та інші.

Навчання студентів немовних спеціальностей іноземної мови в педагогічному ВНЗ має свою специфіку як стосовно цілей навчання, так і стосовно вибору методів та прийомів роботи в процесі професійної підготовки. Провідним напрямом в оволодінні іноземною мовою є здобуття тими, хто навчається, такого рівня комунікативної компетенції, який дозволив би користуватися іноземною мовою у педагогічній професійній діяльності, оскільки педагогічний вуз готує, перш за все, спеціалістів, які по закінченні навчання працюватимуть в навчальних закладах країни (школах, училищах, гімназіях, тощо)

Індивідуального підходу потребують студенти різного рівня володіння іноземною мовою. Під час індивідуальної роботи діагностуються потенційні можливості та найближчі перспективи розвитку студентів. Диференціація у

вузівському навчанні як спосіб індивідуалізації навчально-пізнавальної діяльності передбачає:

1. диференціацію змісту навчання;
2. диференціацію самого процесу навчання у навчально-пізнавальній діяльності тих, хто навчається.

Особливістю студентських груп, які вивчають іноземну (англійську) мову за професійним спрямуванням в педагогічному ВНЗ на спеціальностях „Фізичне виховання”, „Дошкільна освіта”, Початкова освіта”, „Соціальна педагогіка”, Музичне мистецтво”, „Образотворче мистецтво”, Інформатика”, „Історія” та ін. є різний рівень підготовки з іноземної мови на попередніх етапах навчання. Засвоєння структури мови відтворюється в типових комунікативних контекстах і основних видах мовленнєвої діяльності: слуханні, говорінні, читанні та письмі. Отже задача викладача:

1. Підібрати такі ситуативні вправи з різних видів мовленнєвої діяльності, щоб „сильні” студенти змогли якнайкраще представити свої знання з тієї чи іншої теми, а „слабкі” студенти не відчували себе некомфортно і мали змогу теж брати участь у навчальному процесі і підвищити рівень своїх знань, вмінь та навичок.

2. Підбирати ситуації з педагогічно значущими завданнями, які стимулювали б педагогічну творчість, самоаналіз педагогічних здібностей та їх розвиток.

3. Ситуації повинні бути пов’язані з педагогічною діяльністю в залежності від фаху підготовки. Ці ситуації є зрозумілі для студентів (вони проходять педагогічну практику в навчальних закладах міста), а також орієнтовані на їх майбутню роботу з учнями.

Важливим елементом цих завдань є їх цікаве оформлення, створення ситуації успіху, разом із тим кожне завдання сприяє внутрішньому самоаналізу моделей поведінки, з’ясуванню причин складності та пошуку шляхів їх розв’язання.